

Nr 33.

Ankom till riksdagens kansli den 22 mars 1935 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om utsträckt tillämpning av de i kungörelsen den 3 februari 1888 (nr 1 sid. 3) samt 4 § lagen den 2 december 1892 (nr 106) meddelade bestämmelser angående ersättning av statsmedel för gulden frälseränta.

Genom en den 1 mars 1935 dagtecknad till lagutskott hänvisad proposition, nr 147, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om utsträckt tillämpning av de i kungörelsen den 3 februari 1888 (nr 1 sid. 3) samt 4 § lagen den 2 december 1892 (nr 106) meddelade bestämmelser angående ersättning av statsmedel för gulden frälseränta.

Häri genom förordnas att vad i kungörelsen den 3 februari 1888 (nr 1 sid. 3) samt 4 § lagen den 2 december 1892 (nr 106) är stadgat angående rätt för ägare av skattefrälsehemman att i fall, där hemmanet åvilande skattefrälseränta av beskaffenhet som avses i förordningen den 11 september 1885 (nr 55) icke blivit av statsverket inlöst, uppbära ersättning av statsmedel för gulden frälseränta skall äga motsvarande tillämpning beträffande en var som eljest har att utgiva frälseränta av beskaffenhet att kunna inlösas enligt lagen den om inlösen av vissa frälseräntor.

Denna förordning skall träda i kraft den 1 januari 1936.

I fråga om de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Förevarande proposition sammanhänger med propositionen nr 126, som behandlats i utskottets utlåtande nr 32.

Nu ifrågavarande förslag innebär, att för tiden intill den 1 januari 1940 skall, under enahanda villkor som nu äro gällande, kunna utbetalas ersättning av allmänna medel till den som är skyldig utgöra inlösningsbar men ännu ej inlöst frälseränta.

Utskottet. Utskottet har vid sin granskning av förslaget ej funnit anledning till erinran mot detsamma och får alltså hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 22 mars 1935.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Akerman, Anderson* i Hägelåkra, *Klefbeck, Löfgren**, *Velander**, *Otto Wangson, Sköldén* och *von Mühlensfels*;

från andra kammaren: herrar *Nilsson* i Antnäs, *Hedlund* i Östersund, *Ryberg, Sjögren**, *Wallerius, Olsson* i Mellerud, *Björling* och *Johnsson* i Kalmar.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.